

ניצול השואה נפגשה עם ננדותין של האיש שביתו הסתרה

אחד הננדות קראה לפני יותר מחודשים את סיפורה של חנה סילשי ב"ערדים", יקרה עימה קשר ואמרה לה: "אבא שלי היה בבודקיך יחד איתך וסבא שלי היה בעל הבית שבו התחבאת". במווצאי שבת הון ופגשו

"היהתי בשוק, רציתי ללבבות, רציתי לצרעה משמחה". רותם (מימין) וסילשי נפגשות צילום: חנן גללי

וקרובי משפחה. סבא שלי היה בן אדם מאור עשר, היה לו מפעל הבונקר נמצא בשטח של הבית המ' קורי של סבא, כל הסיפור הזה הוא מאור מיהוד ומאור יוצא דופן בכל הסיפורים של יוצאי שואה מכיוון שאללה משפחות שלמות שנשאוינו בחיים. הם בונים את הבונקר בשעות הלילה כדי שלא יראו".

סבא שלו לא ניטה ליזור קשר עם האנשייט? "לא כל כך התענגינו. אבא שלי גם עשה מין טוויז' גדור ולא סייר לנו כלום. כל הספר הtag' לה ליר רק אחראי שקוראי את הספר שכתב ברנרד מאיר (אתחר הניצוי) לימים שהתחבאה בבודקיך וכותב בעקבות ברכ את הספר "הקבורים". רק או התחלנו קצת יותר לשואל. אני לא יודעת למה סבא שלנו ניסה להסתיר, הוא נפטר לבוגר 20 שנה. אבל שלי סייר את כל הספרים על הבונקר עם המון החומר כדי שלא לא תהיה טראומה".

ישראל דושי

חתני את הטלפון ואמרתי להנה ששלום,שמי אולין,את לא מכירה אותי, אבל קראתי את הכתובת מרגש של ניצולי שואה.Theta בנות דורות נפגשו עם שתי ננדותין של האיש שביתו הן הסתרו בזמן מלחמת העולם השנייה. ואו היה כזה שקט". סילשי: "היהתי בשוק, רציתי לבנות, רציתי לצרעה משמחה, אני זכרת את השקט ואני לא זכרת מה אמרתיך". רותם: "אני זכרת, קראת לבעלך. סיפرت לך מהנה שכל קעי בפולין במשך 18 חודשים עם עוזר 44 יהודים. הבונקר נבנה בידי מה אמרתיך". רותם: "אני זכרת, קראת בינו של יהודי עשיר, הרמן שוורץ, ובנו אדרילוד (אד' לוש) היו בין המסתתרים. כולל חותי כאן ואיא' שדרוי, אלא שלאחר המלחמה נוצר נתק בין שוורץ לבן דוב הניצולים".

אחרי 60 שנה

בעקבות סיפורה של סילשי, הארבעה נפגשו בביתה של סיidi שפורהס ב"ערדים", היא אותרה על ידי ננדתו של הרמן שוורץ, אולין הומן להיבור קצוות של אינפורטם רותם. סילשי, יחד עם בת דורותה שמעונה דודרוב, שגם הייתה בין ציה מהלך 60 השנה שעבורה רותם סיירה במפגש על מפעל ההמסתתרים בבודקיך, נפגשו במאי צאי שבת עם אולין רותם ואחותה סולנג' מוזחי. רעינו לבנות בונקר ונכראה שהריה השיתה הראשונה. רותם: "לק' תארגו כמה משפחות של הברים